

پیش‌بینی سازگاری اجتماعی بر اساس هیجان‌پذیری دانش‌آموزان مقطع متوسطه دوم شهرستان نجف‌آباد در سال تحصیلی ۹۵-۹۴

مهدی خورش ۱*، طاهره جلالی نجف‌آبادی ۲

۱- استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه آزاداسلامی واحد خمینی شهر

khorvash@iaukhsh.ac.ir

۲- کارشناسی ارشد مشاوره و راهنمایی، دانشگاه آزاداسلامی خمینی شهر

Tahere.jalali557@gmail.com.com

چکیده

پژوهش حاضر با هدف پیش‌بینی سازگاری اجتماعی بر اساس هیجان‌پذیری در بین دانش‌آموزان دوره متوسطه دوم سال ۹۴-۹۵ در شهرستان نجف‌آباد انجام شد. روش پژوهش از روش همبستگی است. جامعه آماری پژوهش شامل ۵۳۱۸ دختر و پسر دبیرستانی شهرستان نجف‌آباد است که در سال تحصیلی ۹۵-۱۳۹۴ در حال تحصیل بودند. حجم نمونه ۴۰۰ نفر که از نواحی سه‌گانه نجف‌آباد به روش تصادفی خوشه‌ای انتخاب شدند. به منظور جمع‌آوری داده‌های پژوهش، از پرسشنامه‌های؛ سازگاری اجتماعی کالیفرنیا (۱۹۵۳)، هیجان‌پذیری زاگرم (۱۹۷۱) استفاده شد. نتایج نشان داد فرض پیش‌بینی سازگاری اجتماعی براساس هیجان‌پذیری تأیید نمی‌گردد.

واژگان کلیدی: سازگاری اجتماعی، هیجان‌پذیری، دانش‌آموزان.

مقدمه

سازگاری، فرایندی است در حال رشد و پویا که شامل توازن بین آن‌چه افراد می‌خواهند و آن‌چه جامعه‌شان می‌پذیرد، است. به عبارت دیگر سازگاری یک فرایند دو سویه است، از یک طرف فرد به صورت مؤثر با اجتماع تماس برقرار می‌کند و از طرف دیگر اجتماع نیز ابزارهایی را تدارک می‌بیند که فرد از طریق آن‌ها توانایی‌های بالقوه خویش را واقعیت می‌بخشد. در این تعامل فرد و جامعه دستخوش تغییر و دگرگونی شده و سازشی نسبتاً پایدار به وجود می‌آید. به طور کلی سازگاری به تسلط فرد بر محیط و احساس کنار آمدن با خود اشاره دارد. هریک از ما به محیط و تغییراتی که در آن روی می‌دهد پاسخ می‌دهیم. از این رو سازگار شدن با محیط مهم‌ترین منظور و غایت تمام فعالیت‌های ارگانیزم است، به طوری که تمام افراد در تمام دوران زندگی خود، در هر روز و هر ساعت سرگرم آن هستند که خود دگرگون شده و دگرگون نشده را با محیط دگرگون شده و دگرگون نشده سازگار کنند. در واقع زندگی کردن چیزی جز عمل سازگاری نیست (عابدینی، ۱۳۸۱). همچنین روان‌شناسان، سازگاری فرد را در برابر محیط مورد توجه قرار داده‌اند و ویژگی‌هایی از شخصیت را به‌هنگار تلقی کرده‌اند که به فرد کمک می‌کنند تا خود را با جهان پیرامون خویش سازگار سازد، یعنی با دیگران در صلح و صفا زندگی کند، و جایگاهی برای خود به دست آورد (اتکینسون و هیلگارد، به نقل از امینی، ۱۳۹۲). در این میان سازگاری اجتماعی انعکاسی از تعامل فرد با دیگران، رضایت از نقش‌های خود و نحوه عملکرد در نقش‌هاست که به احتمال زیاد تحت‌تأثیر شخصیت قبلی، فرهنگ، و انتظارات خانواده قرار دارد (ویزمن^۱، ۱۹۷۵). گاه واژه‌های اجتماعی‌شدن، جامعه‌پذیری و رفتار جامعه‌پسند را مترادف با سازگاری اجتماعی می‌دانند (مک کوبی و مارتین^۲، ۱۹۸۳). اجتماعی‌شدن فرایندی است که فرد از طریق آن قالبها، ارزش‌ها و رفتارهای مورد نظر فرهنگ و جامعه خود را می‌آموزد (ماسن و همکاران؛ به نقل از شگری، ۱۳۸۹). به گفته جر آرنت^۳ (۱۹۹۵) سه هدف عمده‌ی اجتماعی‌شدن عبارتند از: الف) کنترل تکانه‌ها که شامل گسترش وجدان است، ب) آمادگی نقش و عملکرد در برگیرنده نقش‌های شغلی، نقش‌های جنسی و نقش‌هایی که در مراسمی نظیر ازدواج و پدر و مادر شدن است، ج) پرورش منابع معناداری است که چه چیزی با اهمیت است، چه چیز دارای ارزش است، و زندگی برای چه چیزی است. جامعه‌پذیری عبارت است از گرایش به ترجیح‌دادن به این‌که بیشتر با سایر افراد باشیم تا تنها، جامعه‌پذیری شامل تمایل به جلب توجه دیگران، تمایل به سهیم‌شدن در انجام فعالیت‌ها به همراه آنان، و تمایل به پاسخ‌دهی و تحریک که جزئی از تعامل اجتماعی است، نیز می‌شود. جامعه‌پذیر بودن بر طبق نظر باس و پلومین^۴ (۱۹۹۰) عبارت است از ارج نهادن ذاتی به فرایند تعامل با سایر افراد (کارور و شیپور^۵، ۱۳۹۲). رفتار جامعه‌پسند اصطلاحی است که روان‌شناسان به اعمال اخلاقی که از لحاظ فرهنگی تجویز می‌شود. مانند مشارکت با دیگران، کمک به دیگران، همکاری با دیگران، ابراز همدردی اطلاق می‌کنند. چنین رفتاری غالباً باعث می‌شود که فرد بتواند خود را کنترل کند، زیرا مستلزم آن است که او به خاطر منافع دیگران از منافع شخصی چشم‌پوشی کند (ماسن و همکاران؛ به نقل از شگری، ۱۳۸۹).

رابطه سازگاری و هیجان‌پذیری

زاهد، رجبی، امیدی (۱۳۹۱)، مقایسه‌ای بین سازگاری اجتماعی، هیجانی، تحصیلی و یادگیری خودتنظیمی در دانش‌آموزان با و بدون ناتوانی یادگیری انجام دادند. این پژوهش یک مطالعه مقایسه‌ای و از نوع مورد -شاهدی بود. جامعه آماری این پژوهش شامل

1 Weissman
2 Maccoby & Martin
3 Arent
4 Boss & Plomin
5 Caror & Shiher

کلیه دانش‌آموزان پسر ۱۴ تا ۱۶ سال ۹۰ و آزمودنی‌های پژوهش شامل ۴۰ دانش‌آموز پسر ناتوانی یادگیری شهر اردبیل بودند که به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب شدند و ۴۰ نفر از دانش‌آموزان عادی نیز به شیوه هم‌تاسازی (براساس سن، رتبه فرزندی، وضعیت اقتصادی - اجتماعی) انتخاب شدند و به این نتیجه رسیدند که بین دو گروه از دانش‌آموزان در سازگاری اجتماعی، هیجانی، تحصیلی و یادگیری خودتنظیمی تفاوت معناداری وجود دارد. آن‌ها نتیجه گرفتند که کودکان دارای ناتوانی یادگیری نرخ بالاتری از مشکلات و سازگاری‌های اجتماعی، هیجانی و تحصیلی را دارند که اغلب در مدرسه نادیده گرفته می‌شود. از سوی دیگر مدیریت خودتنظیمی به عنوان یک عامل کلیدی در موفقیت تحصیلی کودکان، نوجوانان و بزرگسالان نقش دارد.

پارمحمدیان، شرفی‌راد (۱۳۹۰)، بررسی میزان رابطه بین هوش هیجانی و سازگاری اجتماعی دانش‌آموزان پسر نوجوان انجام شده است. جامعه آماری این پژوهش کلیه دانش‌آموزان پسر مقطع راهنمایی و دبیرستان شهرستان فسا بودند که با توجه به میزان برآورد حجم آماری و روش پژوهش - که توصیفی از نوع همبستگی بود - از میان آنان، ۱۵۰ نفر (۵۰ نفر ۱۰ تا ۱۲ سال پایه اول راهنمایی، ۵۰ نفر ۱۳ تا ۱۵ سال پایه سوم راهنمایی، ۵۰ نفر ۱۶ تا ۱۸ سال پایه سوم دبیرستان) به شکل نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای چند مرحله‌ای گزینش شدند. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون تحلیل رگرسیون چند متغیری استفاده شد. نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه نشان داد که بین عوامل هوش هیجانی و سازگاری اجتماعی دانش‌آموزان گروه سنی ۱۰-۱۲ سال و گروه سنی ۱۳-۱۵ سال رابطه معناداری در سطح ($P < 0.01$) وجود دارد، اما این رابطه در گروه سنی ۱۶-۱۸ سال معنادار نبود. نتایج همچنین نشان داد که بین هوش هیجانی کلی و سازگاری اجتماعی رابطه معنادار است. نتایج تحلیل واریانس نشان داد که بین میانگین نمره‌های سازگاری اجتماعی و میانگین نمره‌های هوش هیجانی در سه گروه تفاوت معناداری وجود ندارد. بنابراین، می‌توان نتیجه گرفت که تربیت و تقویت هوش هیجانی می‌تواند در تربیت مهارت‌های اجتماعی و سازگاری اجتماعی نوجوانان مؤثر واقع شود. میکائیلی منبع و مددی (۱۳۸۶)، در پژوهشی به بررسی رابطه بین هوش هیجانی - اجتماعی و سازگاری اجتماعی در دانشجویان دارای حکم انضباطی با دانشجویان بدون حکم دانشگاه ارومیه پرداختند. جامعه شامل کلیه دانشجویانی که در سال‌های تحصیلی ۸۴-۸۵ و ۸۵-۸۶ از کمیته انضباطی حکم گرفته، و نمونه شامل ۵۳ نفر بودند. با هدف مقایسه، ۵۳ نفر از دانشجویانی که تخلفی نداشتند به عنوان گروه شاهد انتخاب شدند و کل نمونه به ۱۰۶ نفر رسید. دو گروه از نظر جنس، سن، سال ورود به دانشگاه مقطع و رشته تحصیلی و محل سکونت (بومی و غیر بومی بودن) هم‌تا گردیدند و نتایج پژوهش نشان دادند بین سازگاری اجتماعی دانشجویان دارای حکم و بدون آن تفاوت معنی‌دار وجود داشته و گروه دوم سازگارتر هستند. در زمینه هوش هیجانی اجتماعی دانشجویان بدون حکم انضباطی از مهارت مدیریت تنش، سازگاری و خلق کلی بهتری در قیاس با دانشجویان دریافت کننده حکم انضباطی برخوردار بودند. صفوی، موسوی لطفی، لطفی (۱۳۸۶) در پژوهش خود به بررسی همبستگی بین هوش هیجانی و سازگاری عاطفی و اجتماعی در دانش‌آموزان دختر پیش‌دانشگاهی شهر تهران در سال تحصیلی ۸۶-۸۷ پرداختند. در این مطالعه توصیفی - همبستگی، ۳۰۰ دانش‌آموز دختر پیش‌دانشگاهی شهر تهران، به روش نمونه‌گیری تصادفی چندمرحله‌ای انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده‌ها، پرسشنامه مشخصات فردی، پرسشنامه هوشبهر هیجانی بار آن (EQ-I) و پرسشنامه سازگاری دانش‌آموزان دبیرستانی (AISS) بود. داده‌ها با استفاده از آزمون آماری کای دو و ضریب همبستگی پیرسون تجزیه و تحلیل شدند. یافته‌ها نشان داد که همبستگی بین هوش هیجانی و سازگاری عاطفی و اجتماعی مستقیم و معنادار است. همچنین اکثریت دانش‌آموزان دارای سازگاری عاطفی در سطح خوب ۵۶ درصد و سازگاری اجتماعی در سطح متوسط (۳۹/۷٪) بودند. رضویان شاد (۱۳۸۴) به بررسی رابطه هوش هیجانی با سازگاری اجتماعی و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان پایه سوم راهنمایی تبریز در سال ۸۴-۱۳۸۳ پرداخت. در پژوهش او از روش‌های آماری همبستگی پیرسون، آزمون t_f و آزمون t مستقل برای تجزیه و تحلیل داده‌ها استفاده

شد. حجم نمونه مورد مطالعه شامل ۳۸۰ نفر بود که ۲۰۰ نفر آنها پسر و ۱۸۰ نفر دختر بودند. روش نمونه‌گیری تصادفی چند مرحله‌ای بود. جمع‌آوری اطلاعات بوسیله پرسشنامه هوش هیجانی سیبریاشرینگ ۳۳ سوالی ارزیابی رفتار دانش‌آموزان راتر ۳۰ سوالی و اطلاعات فردی انجام شده است. نتایج پژوهش نشان داد بین هوش هیجانی و سازگاری اجتماعی دانش‌آموزان و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان رابطه مثبت وجود دارد. همچنین بین سازگاری اجتماعی و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان رابطه مثبت وجود دارد و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان دختر بیشتر از دانش‌آموزان پسر است. بتلو^۶ (۲۰۰۵) که در رساله دکتری خود به بررسی تأثیر آموزش مهارت‌های اجتماعی بر هوش هیجانی دانش‌آموزان ۷ تا ۱۲ ساله پرداخته است، نتایج نشان داد که این آموزش‌ها به طور معناداری موجب افزایش هوش هیجانی کودکان می‌شود. او ۸ نوع مهارت را در ۸ هفته به ۲۴ دانش‌آموز آموزش داد و نتیجه گرفت آموزش مهارت‌های اجتماعی در هر دو جنس مؤثر است و موجب افزایش هوش هیجانی دانش‌آموزان می‌شود.

جدول (۱) شاخص‌های توصیفی سازگاری اجتماعی

عامل	آماره	میانگین	انحراف معیار	حداقل	حداکثر
سازگاری اجتماعی	قالب‌های اجتماعی	۱۰/۹	۰/۲۰	۲	۱۵
	مهارت‌های اجتماعی	۹/۲۸	۰/۱۴	۲	۱۵
	گرایش‌های ضد اجتماعی	۸/۸۳	۰/۱۶	۰	۱۵
	روابط خانوادگی	۸/۱۲	۰/۱۹	۰	۱۵
	روابط مدرسه‌ای	۸/۰۵	۰/۱۴	۲	۱۴
	روابط اجتماعی	۸/۰۴	۰/۱۶	۱	۱۵
	سازگاری اجتماعی	۸/۸۷	۰/۰۹۷	۱۹	۸۵

ابزار و روش تحقیق

با توجه به این‌که هدف پژوهش حاضر، پیش‌بینی سازگاری اجتماعی بر اساس هیجان‌پذیری بوده است، بنابراین این پژوهش توصیفی زمینه‌ای و از نوع همبستگی است. جامعه آماری تحقیق حاضر شامل دختران و پسران دانش‌آموز مقطع دوم متوسطه در سال ۹۴-۹۵ در شهرستان نجف‌آباد می‌باشد که طبق نامه آموزش و پرورش این منطقه شامل ۳۲۲۱ دانش‌آموز دختر و ۲۰۹۷ دانش‌آموز پسر است که جمعاً ۵۳۱۸ دانش‌آموز می‌باشند. روش نمونه‌گیری در این تحقیق انتخابی است. حجم نمونه دانش‌آموز را با استفاده از جدول مورگان ۴۰۰ نفر به روش نمونه‌گیری خوشه‌ای انتخاب شدند در پژوهش حاضر از دو ابزار خودگزارش‌دهی استفاده شده عبارتند از پرسشنامه استاندارد سازگاری اجتماعی کالیفرنیا (کلارک و همکاران ۱۹۵۳) که دارای ۶ مؤلفه شامل قالب‌های اجتماعی، مهارت‌های اجتماعی، روابط خانوادگی، روابط تحصیلی، روابط اجتماعی و گرایش‌های ضد اجتماعی و با روایی ۰/۸۷ است و پرسشنامه دوم هیجان‌پذیری زاگرم (۱۹۷۱) است این پرسشنامه برای ارزیابی تمایل فرد به فعالیت‌های مخاطره‌آمیز به کار می‌رود. پایایی این مقیاس توسط زاگرم و آیزنک (۱۹۷۸) در حدود ۰/۸۵ است.

تجزیه و تحلیل

در این بخش، به منظور تجزیه و تحلیل داده‌های آماری، ابتدا اطلاعات حاصل از پرسشنامه استخراج و سپس این داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS-۲۱ در دو بخش آمار توصیفی و استنباطی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است.

⁶ Betlow

سازگاری اجتماعی متغیری است که شامل شش زیر مقیاس و یک نمره کلی می‌باشد، میانگین نمره‌های مؤلفه‌های قالب‌های اجتماعی، مهارت‌های اجتماعی، گرایش‌های ضداجتماعی، روابط خانوادگی، روابط تحصیلی، روابط اجتماعی به ترتیب برابر ۱۰/۹، ۹/۲۸، ۸/۸۳، ۸/۱۳، ۸/۰۵، ۸/۰۴ می‌باشد و میانگین نمره کلی سازگاری اجتماعی برابر ۸/۸۷ می‌باشد که از میانگین شش مؤلفه بدست می‌آید. با توجه به جدول بیشترین میانگین مربوط به نمره قالب‌های اجتماعی و کمترین میانگین مربوط به نمره روابط اجتماعی است. در کل میانگین نمرات از ۱ تا ۱۵ مقدار می‌تواند بگیرد. با توجه به میانگین می‌توان گفت دانش‌آموزان دارای نمره سازگاری در حد متوسط هستند.

جدول (۲) شاخص‌های توصیفی هیجان‌پذیری

عامل	آماره	میانگین	انحراف معیار	حداقل	حداکثر
هیجان‌پذیری	-----	۲/۶۳	۰/۰۵۶	۱	۴

هیجان‌پذیری نمره‌ای است که از ۱ تا ۴ می‌تواند مقدار بگیرد. میانگین نمره هیجان‌پذیری برابر ۲/۶۳ بدست آمده است که نشان می‌دهد از مقدار متوسط بالاتر است و می‌توان گفت نمره هیجان‌پذیری دانش‌آموزان در حد متوسط و رو به بالا است. فرضیه: سازگاری اجتماعی (قالب‌های اجتماعی، مهارت‌های اجتماعی، روابط خانوادگی، روابط تحصیلی، روابط اجتماعی و گرایش‌های ضد اجتماعی) بر اساس هیجان‌پذیری پیش‌بینی می‌شود. به منظور بررسی پیش‌بینی سازگاری اجتماعی بر اساس هیجان‌پذیری از تحلیل رگرسیون گام به گام استفاده شد. نتایج حاصل در جدول ۲ قابل مشاهده است.

جدول ۳. پیش‌بینی سازگاری اجتماعی بر اساس هیجان‌پذیری با استفاده از روش رگرسیون گام به گام

گام	متغیرها	مدل	مجموع مجذورها	درجه آزادی	میانگین مجذورها	F	سطح معناداری
۱	هیجان‌پذیری	رگرسیون	۰/۱۱۶	۱	۰/۱۱۶	۰/۰۳۶	۰/۸۵
		باقی‌مانده	۱۰۹۰/۵۵	۳۳۷	۳/۲۳		
		کل	۱۰۹۰/۶۷	۳۳۸			

با توجه به مقدار معناداری در جدول ۳، چون سطح معناداری بیشتر از ۰/۰۵ می‌باشد بنابراین نتایج حاکی از معنادار نبودن معادله رگرسیون می‌باشد. به این مفهوم که فرضیه تأیید نمی‌شود.

جدول ۴. ضرایب رگرسیون. پیش‌بینی سازگاری اجتماعی بر اساس هیجان‌پذیری

متغیرها	B	BETA	T آماره	سطح معناداری	R	R ²
ثابت	۵۲/۲۶		۳۰/۷۶	۰/۰۰	۰/۰۱	۰/۰
هیجان‌پذیری	-۰/۰۱۹	-۰/۰۱	-۰/۱۸۹	۰/۸۵		

چون سطح معناداری بیشتر از ۰/۰۵ است، بنابراین نتایج جدول ۳ حاکی از آن است که هیجان‌پذیری نمی‌تواند سازگاری اجتماعی را پیش‌بینی کند (Beta = -۰/۰۱، $R^2 = ۰/۰۰$ ، سطح معناداری). همچنین با توجه به ضریب تعیین ($R^2 = ۰/۰۰$)، می‌توان نتیجه گرفت که هیچ‌کدام از واریانس سازگاری اجتماعی را هیجان‌پذیری تعیین نمی‌کند و در نتیجه این فرضیه تأیید نمی‌شود.

بحث و نتیجه گیری

سازگاری اجتماعی (قالب‌های اجتماعی، مهارت‌های اجتماعی، روابط خانوادگی، روابط تحصیلی، روابط اجتماعی و گرایش‌های ضد اجتماعی) بر اساس هیجان‌پذیری پیش‌بینی می‌شود.

در پژوهش حاضر پیش‌بینی سازگاری اجتماعی براساس هیجان‌پذیری معنی‌دار نشد. تحقیقات زاهد، رجبی، امیدی (۱۳۹۱) میکائیلی منیع و مددی (۱۳۸۶)، صفوی، موسوی، لطفی (۱۳۸۶)، رضویان شاد (۱۳۸۴)، ریچاردز (۱۹۹۱) و بیلو (۲۰۰۵) نشان دادند. هیجان‌پذیری با سازگاری اجتماعی رابطه معنادار دارند که نتایج آن‌ها با نتایج تحقیق حاضر همسو نمی‌باشد.

در تبیین این نتیجه می‌توان گفت هیجان به معنای یک واکنش کلی، شدید و کوتاه‌ارگانیسم به یک موقعیت غیره منتظره است، که همراه با یک حالت عاطفی خوشایند یا ناخوشایند به وجود می‌آید. حالات هیجانی به طور طبیعی، حاد تلقی می‌شوند و این حالات، تجارب ذهنی هستند که با احساسات تفاوت داشته و از نظر رفتاری با آشفتگی و اضطراب همراه هستند (پورافکاری، به نقل از شگری، ۱۳۸۹). به عقیده داروین هیجان‌ها جلوه‌ای از رفتارهای سازش‌پذیر قبلی هستند. بعضی‌ها تجربه و نمایش هیجان‌ها را معلول یادگیری می‌دانند. بنا به بررسی‌های جدید هم عوامل فطری و هم آموختنی در بروز هیجان‌ها دخالت دارند. به طور کلی، هیجان زمانی به وجود می‌آید که فرد غافلگیر شود یا موقعیت از تحمل او فراتر رود. هیجان در واقع بیانگر عدم سازگاری فرد با موقعیت و تلاش ارگانیسم برای برقراری تعادلی است که به طور موقت از بین رفته است. بنابراین، می‌توان گفت که هدف هیجان برقراری تعادل و حفظ موجودیت ارگانیسم است. افراد هیجان‌خواه، افرادی هستند که دارای خصوصیتی همچون برون‌گرایی، خودمختاری، جسارت و ناهماهنگی می‌باشند. (شولتز، ۱۳۸۶). ظرفیت هیجانی یا هیجان‌پذیری افراد؛ همان چیزی که این تحقیق می‌کوشد آن را تبیین نماید، توانایی فرد در بازنگری احساسات و هیجان‌های خود و دیگران، تمیز قائل شدن میان هیجان‌ها و استفاده از اطلاعات هیجانی به صورت سالم در حل مسأله و نظم بخشی رفتار است. از آنجایی که هیجان‌پذیری یک ویژگی شخصیتی است که جلوه‌ای از رفتار سازش‌پذیر قبلی و معلول یادگیری است، بسیاری از دانش‌آموزان رفتار مناسب را برای موقعیت‌های اجتماعی در تعامل با دیگران جامعه تحقیق بطور مناسب یاد نگرفته‌اند و افراد هیجان‌خواه دارای رفتار ناهماهنگ و عموماً تکانشی در موقعیت‌های هیجانی هستند. بنابراین این افراد در هنگام قرارگرفتن در موقعیت‌های اجتماعی نامناسب هیجان‌ات خود را ابراز می‌کنند و در نتیجه یافته این پژوهش نشان که افراد هیجان‌پذیر دارای سازگاری اجتماعی پائین و این متغیر توان پیش‌بینی سازگاری اجتماعی نمی‌تواند داشته باشد.

منابع

اتکینسون، ریتا؛ اتکینسون، ریچارد. س. و هیلگارد، ارنست (۱۳۷۱). زمینه روان‌شناسی. ترجمه محمدتقی براهنی و همکاران، تهران: انتشارات رشد.

پورافکاری، نصرتا...؛ فرهنگ جامع روان‌شناسی - روان‌پزشکی، تهران، فرهنگ معاصر، ۱۳۷۳، جلد اول، ص ۴۹۵.

رضویان شاد، مرتضی. (۱۳۸۴). رابطه‌ی هوش هیجانی با سازگاری اجتماعی و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان، پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه تبریز.

زاهد، ع. رجبی، س. امیدی، م. (۱۳۹۱). مقایسه سازگاری اجتماعی، هیجانی، تحصیلی و یادگیری خودتنظیمی در دانش‌آموزان با و بدون ناتوانی یادگیری، دوره ۱، شماره ۲، ص ۴۲-۴۳.

شولتز. دوان؛ شولتز، سیدنی، الن (۱۹۹۸). نظریه‌های شخصیت، ترجمه: محمدی، سیدیچی (۱۳۸۶). تهران: انتشارات ویرایش.

صفوی، محبوبه، موسوی لطفی، سیده مریم، لطفی رضا (۱۳۸۶). بررسی همبستگی بین هوش هیجانی و سازگاری عاطفی و اجتماعی در دانش آموزان دختر پیش دانشگاهی شهر تهران در سال تحصیلی ۸۷-۱۳۸۶، نشریه پژوهنده، دوره ۴، شماره ۵، ص ۲۵۵-۲۷۱.

عابدینی، یاسمین (۱۳۸۱). بررسی رابطه مهارت‌های حل مسائل اجتماعی با پذیرش همسالان در دانش‌آموزان دختر پایه‌های دوم و پنجم ابتدایی شهر تهران. پایان‌نامه کارشناسی‌ارشد رشته روانشناسی تربیتی، دانشگاه تهران، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی. کارور، چارلز. اس. شی. یر. مایکل، اف. (۱۳۷۵) نظریه‌های شخصیت. ترجمه احمد رضوانی. مشهد: معاونت فرهنگی آستان قدس رضوی.

ماسن، پاول، هنری؛ کیگان، جروم؛ هوستون، آلتاکارول و کانجر، جین وی. (۱۳۷۰). رشد و شخصیت کودک. ترجمه مهشید یاسایی. تهران: نشر مرکز.

میکاییلی منیع فرزانه، مددی امام‌زاده زهرا، (۱۳۸۷)، بررسی رابطه هوش هیجانی - اجتماعی و سازگاری اجتماعی در دانشجویان دارای حکم انضباطی و مقایسه آن با دانشجویان بدون حکم دانشگاه ارومیه، پژوهش‌های نوین روانشناختی (روانشناسی دانشگاه تبریز)، دوره ۳، شماره ۱۱، ۹۹-۱۲۱.

پارمحمدیان، احمد، شرفی راد، حمید (۱۳۹۰)، تحلیل رابطه‌ی بین هوش هیجانی و سازگاری اجتماعی در نوجوانان، جامعه‌شناسی کاربردی، سال بیست و دوم، شماره‌ی پیاپی ۴۴، شماره چهارم.

Betlow, M. (2005). *The effect of social skills intervention on the emotional intelligence of children with limited social skills*. Unpublished thesis. Hall University.

Maccoby, E.E. & Martin, B. (1983). *Socialization in the context of the family: Parent- child interaction*. In E. M. Hetherington (ed.), P., Mussen (series ed.), *Handbook of child Psychology*, 4. Socialization, personality and social development. New York: Wiley.

Weissman, M. M. (1975). *The assessment of Social adjustment*. A Review of Techniques In *ARC Gen Psychiatry*, 32, 125-136.

Richards, P.S.(1991). Religious devoutness in college students: Relations with emotional, and social adjustment and psychological well-being. *Journal of Counseling Psychology*, 38(2), 189-199.

predicting social adjustment based on the emotionality and thinking styles according to demographic factors among high school students in the NajafAbad city(year 95-94)

M. Khorvash

Assistant Professor of Psychology Department. Islamic Azad University Khomeinishahr. Esfahan. Iran.

T. Jhalali Najafabadi

MA in Consultation and Guidance. Islamic Azad University Khomeinishahr. Esfahan. Iran.

Abstract

The aim of This study was predicting social adjustment based on the emotionality and thinking styles according to demographic factors among high school students in the Najaf Abad city(year 95-94) .The population consisted of 5318 high school boys and girls were studying in the city of Najafabad in the year 95-1394.The sample size included of 361 students wich were choicely selected. In order to collected research data, , questionnaires of social compatibility of California (1953), emotionality Zuckerman (1971) and Thinking Styles Sternberg and Wagner (1991) was used. The data was analyzed using SPSS-21 softword multiple regression, two samples t-test and ANOVA. The results showed regression predictting social adjustment based on components of thinking styles, external thinking, holistic, executive, and free thinking is significantly meaningfull.This component of social adjustment account for 46% of the social adjustments variance. The results showed significant difference between social adjustment based on the gender of students.

Keywords: social adjustment , emotionality , students